

**แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้
ด้านประเด็นความรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**

.....

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง   คลททัย อินทวงศ์   คณะวิชา/หน่วยงาน   วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก   คลททัย อินทวงศ์   คณะวิชา/หน่วยงาน   วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

อาจารย์ประจำสาขาการแสดงขับร้อง   ผู้อำนวยการเพลงคณะนักร้องประสานเสียง

4. เรื่องที่เล่า

ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนการสอนวิชาการแสดงขับร้อง

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

การเรียนการสอนในแขนงวิชาการแสดงขับร้อง วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต ประกอบไปด้วย วิชาการแสดงขับร้องคลาสสิกหรือการแสดงอุปรากรและการแสดงละครเพลง ทั้งการแสดงขับร้องเดี่ยวและการขับร้องแบบรวมวง มีต้นกำเนิดมาจากประเทศตะวันตก โดยบทเพลงทั้งหมดจะมีเนื้อร้องเป็นภาษาต่างๆ เช่น ภาษาอิตาลี ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาลาติน ภาษาอังกฤษ เป็นต้น โดยเฉพาะบทเพลงที่มาจากละครเพลงส่วนใหญ่แล้วจะมีคำร้องเป็นภาษาอังกฤษ นักศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจบทเพลงนั้นๆ อย่างลึกซึ้ง สามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจน สามารถตีความหมายของบทเพลงและสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ผ่านการขับร้องได้เป็นอย่างดี ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สำคัญในการเรียนการสอนวิชาการแสดงขับร้อง อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

การแสดงขับร้องไม่เพียงแต่จะต้องมีเสียงที่ไพเราะแต่จะต้องควบคู่ไปกับการออกเสียงภาษาที่ถูกต้องชัดเจน สามารถสื่อสารบทเพลงนั้นๆผ่านคำร้องและเสียงร้องต่อผู้ฟังได้

ในขั้นแรกของการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนจะคัดเลือกบทเพลงที่มีช่วงเสียงและตัวละครในละครเพลงที่เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละคน นักศึกษาจะต้องรู้เรื่องราวของละครเพลงตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ ร้องด้วยตัวละครอะไร ขับร้องบทเพลงนั้นให้ใคร ตัวละครนั้นกำลังมีความรู้สึกอย่างไร นักศึกษาจะต้องออกเสียงคำร้องได้อย่างเข้าใจและชัดเจน

นักศึกษาวิชาการแสดงขับร้องแต่ละคนมีพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่าน เขียน และพูด โดยเฉพาะการพูดและการออกเสียงนั้นเป็นทักษะที่ต้องใช้การฝึกฝน ไม่เหมือนทักษะอื่นๆที่สามารถทำความเข้าใจและใช้การท่องจำได้ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องการออก

เสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องซึ่งเป็นอุปสรรคใหญ่ต่อการขับร้องอย่างมาก

นักศึกษามักจะไม่เข้าใจความแตกต่างของการออกเสียงในบางพยัญชนะของภาษาอังกฤษที่ไม่ได้ใช้ออกเสียงในภาษาไทยเช่น ตัว r th z sh เป็นต้น รวมถึงการออกเสียงสระ การออกเสียงแบบ Aspirated Consonants หรือพยัญชนะเสียงชนิด คือการออกเสียงที่มีลมออกมาด้วย อีกทั้งภาษาไทยในบางคำนั้นไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายซึ่งตรงกันข้ามกับการออกเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาอังกฤษ

กลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา วิธีที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการอ่านออกเสียงอย่างละเอียดและสมบูรณ์ คือการใช้ตัวอักษรสากล(IPA)ในการเรียนการสอน ตัวอักษรสากลคือสัญลักษณ์มาตรฐานเพื่อแทนเสียงพูดของทุกภาษา นักศึกษาจะสามารถเข้าใจการออกเสียงอย่างละเอียดและมองเห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น

เมื่อเข้าใจพื้นฐานการออกเสียงอย่างละเอียดแล้ว นักศึกษาจะต้องฝึกฝน โดยการทำให้แบบฝึกหัดการออกเสียง ในแต่ละแบบฝึกหัดจะทำให้ให้นักศึกษาได้เข้าใจการออกเสียงของพยัญชนะ สระ ต่างๆมากขึ้น ฝึกให้ช่วยวาระที่ช่วยในการออกเสียงพยัญชนะได้ดีขึ้น(ริมฝีปาก ฟัน ลิ้น)

นอกจากทักษะการพูดและการออกเสียงแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือความหมายของคำร้องในบทเพลง นักศึกษาจะต้องเข้าใจคำร้องทุกคำเปรียบเสมือนเป็นภาษาของตัวเอง สามารถสื่อสารทุกคำร้องด้วยความเข้าใจและสื่ออารมณ์ของเพลงได้ การแปลคำศัพท์จากภาษาอังกฤษและสร้างประโยคเป็นภาษาไทยเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ทำให้เข้าถึงบทเพลงได้ง่ายขึ้น ทำให้นักศึกษาได้ขับร้องออกมาด้วยความรู้สึกและความเข้าใจในภาษาจริงๆ

นักศึกษาวิชาการแสดงขับร้องคลาสสิกและละครเพลงทุกคนจะต้องผ่านการเรียนวิชา Vocal Diction หรือวิชาการออกเสียง Acting for Vocalists หรือการแสดงสำหรับนักร้อง วิชาเหล่านี้เป็นวิชาสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาพัฒนาทักษะอื่นๆควบคู่ไปด้วย นักศึกษาจะเข้าใจบทเพลงต่างๆได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น และทำให้ขับร้องบทเพลงออกมาได้อย่างสมบูรณ์

7. ผลลัพธ์หรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่คุณเล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

ผู้สอนพบว่านักศึกษาที่มีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน ไม่เพียงแต่ทักษะทางด้านภาษาเท่านั้น นักศึกษาสามารถสื่อความรู้สึกของบทเพลงต่อผู้ฟังได้เป็นอย่างดี เข้าใจบทเพลงได้อย่างลึกซึ้ง มีเสียงร้องที่เต็มไปด้วยความรู้สึก

วิธีการอันเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะนั้นสำคัญ แต่จะไม่ประสบความสำเร็จถ้าขาดการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ทักษะทางด้านภาษาเป็นอีกหนึ่งหัวใจสำคัญของนักร้องที่ต้องฝึกฝนและศึกษา ศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นได้ ถ้านักร้องเข้าใจความหมายของคำร้องแต่ออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจนก็คงไม่สามารถจะสื่อสารบทเพลงนั้นได้อย่างสมบูรณ์